

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/250/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317205238
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1317205238.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej v právnej veci manžela: J. J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, A., zastúpený JUDr. Tatianou Dlhošovou, advokátkou so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, korešpondenčná adresa P.O.BOX 91, Bratislava, a manželky: V. W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom A. 3, A., v konaní o rozvode manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: F., nar. XX.X.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí Bratislava, ul. Vazovova 7/A, za účasti Komiséra pre deti so sídlom úradu Odborárske námestie 3, Bratislava a za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava III, Vajnorská 47, Bratislava, na odvolanie matky a odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III, voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/68/2017-1127, zo dňa 26.05.2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolacie konanie o odvolaní matky voči výroku I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie sa **z a s t a v u j e**.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie, rozsudkom, zo dňa 26.05.2022, č.k. 37P/68/2017-1127, vo výroku I. rozhodol, že styk matky s maloletým F. F., nar. XX.X.XXXX neupravuje. II. Vzájomný návrh matky v časti uloženia povinnosti informovať zamietol. III. Žiadnemu z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vec právne posúdil podľa § 25 ods. 1, 2, § 24 ods. 5, § 43 ods. 1 Zákona o rodine. Po vykonanom doplnenom dokazovaní v zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.02.2022 č.k. 11CoP/406/2021-975, po oboznámení sa s aktuálnou rodinnou situáciou, správou Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmevu ako dar, s aktuálnym výsluchom maloletého a prihliadajúc na judikatúru súdov pri rozhodovaní o styku maloletého dieťaťa s rodičom, dospel k záveru, že úprava styku matky s maloletým autoritatívnym rozhodnutím súdu, nie je dôvodná a súladná so záujmom maloletého. Prihliadol na vyjadrenie maloletého, odporúčanie kolízneho opatrovníka a Úradu Komiséra pre deti, a striedavý záujem matky o styk s maloletým meritórnym rozhodnutím súdu. Vzal do úvahy vek maloletého 15 rokov, ním prezentovaný názor pred súdom a nepreukázané skutočnosti, že by otec bránil v styku maloletému s matkou alebo by pri jeho realizácii vytváral zámerné prekážky, alebo že by došlo k závažnejšiemu narušeniu správania sa maloletého. Z rovnakých dôvodov, najmä po výsluchu maloletého uzavrel, že nie je v jeho záujme ukladať mu ani výchovné opatrenie, vzhľadom na jeho vek, jeho samostatné a slobodné vyjadrenie sa pred súdom, v ktorom odmietol aj návštevu psychológa a prejavil vôľu regulovať styk s mamou podľa jeho predstáv. V rámci doplnenia dokazovania zistil, že rodičia sa na styku matky s maloletým nevedia dohodnúť, matka

buď má záujem na styku alebo ho odmieta, ako vyplýva napr. z jej oznámenia dňa 17.05.2022, v ktorom oznámila, že sa vzdáva syna a odmieta styk s ním, už viac nie je matkou. Napriek nesúhlasu matky pristúpil k výsluchu maloletého za účelom zistenia jeho aktuálneho postoja k otázke stretávania s matkou, prípadne bránenia v styku. Vzhľadom na vyjadrenie maloletého, ktorý ukončuje základné vzdelávanie, je prijatý na stredoškolské štúdium, nepovažoval za potrebné, aby mal pocit nanútenej povinnosti podrobovať sa styku s matkou na základe súdneho rozhodnutia. V konaní mal preukázané, že maloletý má nesporne kladný vzťah k svojej matke, deklaroval, že má matku rád, avšak objektívne okolnosti na strane matky týkajúce sa jej zdravotného stavu, najmä výkyvov jej nálad a s tým súvisiace jej neštandardné správanie, vzbudzujú obavy u maloletého, ktoré následne ovplyvňujú jeho postoj v otázke styku s matkou, ktorý si chce regulovať sám. Prihliadol na vyjadrenie maloletého, že nikto mu nebráni v styku s matkou, ku dňu matiek jej napísal a zablahoževal, ale v osobnom kontakte s ňou mu bráni samotné správanie matky a prial si, aby sa matka správala normálne. Uviedol, že maloletému nemožno zazlievať, pri aktuálnom nastavení matky, že osobný kontakt s ňou starostlivo a citlivo zvažuje, avšak nevyklučuje, len sa dožaduje citlivého prístupu, kedy má záujem svoj voľný čas tráviť podľa svojich predstáv a rozdeliť ho aj medzi záľuby a priateľov. Stanovisko maloletého je potrebné prijať, pretože násilné podrobovanie sa účasti u psychológa by sa v konečnom dôsledku prejavilo nielen na kvalite styku, ale tiež na celkovej úrovni jeho vzťahu k matke. Považoval za potrebné rešpektovať odmietavé stanovisko maloletého k odbornému poradenstvu, k návšteve odborníka (psychológa), pričom tzv. asistovaný styk odmietla aj matka v oznámení súdu dňa 17.05.2022. Poukázal na to, že nie je účelom súdnej úpravy styku, maloletému nanútiť povinnosť podrobiť sa styku s matkou za každých okolností, ale skôr napomôcť mu, ponechaním neupraveného styku, zachovať a budovať úprimný a nestrojený pocit vzájomnej súdržnosti a citovej náklonnosti medzi ním a matkou počas priaznivých objektívnych okolností, ktoré môže matka ovplyvniť. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že maloletý má aktuálne zo stretnutia s matkou obavy, resp. nechut', aj z dôvodu, že je neustále zahlcovaný výčitkami, pretože matka nadáva na druhého rodiča a jeho rodinu, ktoré maloletý preferuje a zaťahuje ho do problémov medzi nimi. Z uvedeného dôvodu mal za to, že k prechodnému oslabeniu kontaktu medzi matkou a maloletým došlo zavineným konaním matky. Nakoľko maloletý má matku rád, jej správanie si uvedomuje, je úlohou matky správať sa prijateľne a vo vzťahu k maloletému nezneisťujúco. Nestotožnil sa s návrhom okresného prokurátora na doplnenie dokazovania o výchovné opatrenie, keďže nebolo zistené porušovanie rodičovských povinností preferenčným rodičom, otcom, ktorý má maloletého zvereného do výchovy, ani bránenie styku matky s maloletým. U maloletého nezistil závažné, či narušené správanie, skôr aktuálne vlažný postoj a sporadické kontaktovanie matky z dôvodu jeho obáv zo správania matky a pokračujúcemu zahlcovaniu výčitkami zo strany matky. Zdôraznil, že maloletý matku neodmieta úplne, avšak jeho kontakt s matkou je veľmi opatrný, sporadický, snaží sa ho sám regulovať podľa aktuálneho nastavenia matky. Maloletý sa dožaduje citlivého vnímania jeho postoja a vzťahu s matkou, žiada o akceptovanie jeho postoja v otázke styku s matkou, nesúhlasil s návštevou psychológa a neprejavil záujem na úprave styku meritórnym rozhodnutím súdu. Pri hodnotení príčin, ktoré ovplyvňujú aktuálne nastavenie a krehké vzťahy medzi matkou a maloletým zistil, že existujú objektívne okolnosti, ktoré majú vplyv na tento vzťah, t.j. zdravotný stav matky a vnímanie jej správania maloletým, ktorý sa snaží tomu porozumieť. Pozitívny vzťah matky k maloletému je nesporný, maloletého vyhľadala pred bytom alebo školou, ktorú navštevuje, avšak z jej vyjadrení vyplýva striedavý pohľad na prejednávajúcu vec a striedavo deklarovaný záujem o kontakt s maloletým a jeho odmietanie. Za danej situácie v rodine, striktné nastavenie pravidiel styku maloletého s matkou, napriek ich nesúhlasu, by v konečnom dôsledku mohlo priniesť aj opačný efekt a mohlo by mať negatívny dopad na aktuálne beztak už krehký vzťah medzi maloletým a matkou, čo nie je v záujme maloletého. Nepovažoval za účelné ani v záujme maloletého ukladať výchovné opatrenie, ktoré by neprinieslo žiadny efekt pre odmietajúce stanovisko zúčastnených, tak maloletého ako aj matky. Z uvedeného dôvodu výchovné opatrenie neuložil, považujúc ho za nedôvodné. Návrhu na uloženie informačnej povinnosti otcovi nevyhovel, pretože po doplnení dokazovania mal preukázané, že otec matku informuje o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, čoho dôkazom je výpis mailovej komunikácie. V prípade, že povinný rodič informuje druhého rodiča o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa je pre povinného rodiča uloženie takejto povinnosti zaťažujúce a nadbytočné. Daný návrh zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka, ktorá navrhla zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd nariadi výkon jej styku s maloletým, ota zaviazá k povinnosti informovať matku o maloletom, otec absolvuje výchovné opatrenie v rozsahu 20 hodín u klinického psychológa so

zameraním na usmernenie nevhodného výchovného vplyvu a podrobí sa vyšetreniu na podozrenie na poruchu osobnosti u nezávislého psychiatra. Maloletému navrhla uložiť povinnosť podrobiť sa formou výchovného opatrenia psychologickéj diagnostike za účelom potvrdenia alebo vyvrátenia manipulatívneho vplyvu otca a podrobeniu sa vyšetrenia na pasívnu formu CAN syndrómu. Navrhla, že maloletý a matka sa dobrovoľne zúčastnia na sanácii vzťahu pod psychologickým vedením na referáte úradu práce, sociálnych vecí a rodiny s tým, že otec bude povinný maloletého na styk s matkou riadne pripraviť. Navrhla, aby súd rozhodol, že matka sa zaväzuje zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny víkend v kalendárnom roku od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletého bude bydlisko matky. Matka sa zaväzuje zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas vianočných sviatkov prvý týždeň v nepárny týždeň a na ďalší rok v párny týždeň, počas letných prázdnin dva týždne v mesiaci júl a dva týždne v mesiaci august v zmysle jej návrhu uvedeného v písomných podnetoch. Zároveň navrhla zrušiť rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.05.2022 sp. zn. 37P/68/2017.

4. Podaním zo dňa 23.06.2022 doručeným súdu prvej inštancie matka zobrala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu späť. Uviedla, že iniciovala nové konanie návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia s vymedzením jej styku s maloletým a sanáciou ich vzťahu pod vedením psychologičky určenej úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Pre podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému bola pridelená nová spisová značka sa rozhodla z dôvodov, aby súd konal neodkladne a rozhodol do 30 dní.

5. Proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava III navrhujúc napadnutý výrok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby odvolací súd vo veci sám nariadil výchovné opatrenie matke a prípadne aj maloletému podľa § 37 ods. 2 písmeno d/ Zákona o rodine z úradnej povinnosti. Odvolanie odôvodnil ust. § 361 ods. 1 zák. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav veci. Uviedol, že po vyhlásení rozsudku ho matka telefonicky viackrát kontaktovala a naliehavo a neprimerane sa dožadovala styku s maloletým. K príčine svojej neprítomnosti na súdnych pojednávaniach uviedla, že táto účasť, okrem iného aj v prítomnosti otca, je pre ňu psychicky zaťažujúca. Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom matka deklarovala záujem na stretávaní sa a podieľaní na výchove maloletého a vyjadrila ochotu pristúpiť aj na tzv. asistovaný styk, resp. výchovné opatrenie nariadené súdom, ak by to malo znamenať obnovenie jej vzťahu s maloletým. Poukázal na to, že súd pri rozhodovaní vychádzal z nezájmu matky o účasť na nariadenom výchovnom opatrení, preto sa domnieva, že v tejto časti nevychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu. Dal do pozornosti, že súd je povinný usilovať sa o rovnocenný kontakt maloletého s oboma rodičmi, ak tomu nebránia osobitné okolnosti. Styk matky s maloletým sa do vydania rozsudku prakticky nerealizoval, hoci tomu nebránilo žiadne súdne rozhodnutie. Uvedené svedčí o narušenom vzťahu medzi matkou a maloletým, pričom povinnosťou súdu je vykonávať všetky dostupné úkony s cieľom zachovať a podľa možnosti zlepšiť vzťah rodiča a dieťaťa. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/183/2015-260 zo dňa 30.09.2015, ktoré bolo predmetom prieskumu Ústavného súdu slovenskej republiky I ÚS 422/2016-14 zo dňa 07.07.2016. Uviedol, že súd síce neobmedzil styk maloletého s matkou, avšak napadnutým rozhodnutím žiadnym spôsobom neprispel k obnove alebo zlepšeniu ich vzájomného narušeného vzťahu. Dôvodom podaného odvolania je skutočnosť, že matka prejavila záujem o stretávanie sa s maloletým aj formou styku pod odborným dozorom, ktorému by predchádzali stretnutia matky, prípadne aj maloletého s odborným zamestnancom súdom určeného zariadenia.

6. Z emailovej komunikácie založenej do spisu matkou vyplýva, že apelovala na nutnosť psychologickéj intervencie a právnej ochrany detí pred patologickým manipulatívnym správaním otca a členov jeho rodiny. Žiadala o okamžitú psychologickú intervenciu a prístupenie k ďalším opatreniam, o program sanácie a určenie správnej formy spolupráce so súdom, prokuratúrou a úradom práce, sociálnych vecí a rodiny z dôvodu manipulácie maloletého otcom. Z emailovej komunikácie matky je zrejmé, že sa obrátila na pani Divincovú (pracovníčka ÚPSVaR Bratislava) so žiadosťou o bezodkladné riešenie situácie a stanovenie termínu prípadovej konferencie, prípadne vydanie sériových opatrení, pretože jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z júna 2022 bol zastavený pre litispendenciu, pričom dochádza k devastácii rodinných väzieb a ovplyvňovaniu maloletého otcom.

7. Matka, otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu Okresnej prokuratúry Bratislava III nevyjadrili.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej

CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. je potrebné potvrdiť a odvolacie konanie o odvolaní matky zastaviť.

9. Vo vzťahu k napadnutému výroku I. rozsudku odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie správne vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a na dôvody jeho rozhodnutia poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku vo výroku, ktorým súd prvej inštancie neupravil styk matky s maloletým, odvolací súd po vyhodnotení všetkých preukázaných relevantných okolností danej prejednávanej veci, posudzujúc ich v kontexte celkovej rodinnej situácie a vzájomných vzťahov, berúc do úvahy vek maloletého a ním vyjadrený názor k veci, ktorá sa ho bezprostredne týka, dospel k záveru, že odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III nie je dôvodné. Odvolací súd pri rozhodovaní považoval za potrebné prihliadať aj na plynutie času súvisiace s dospievaním maloletého, jeho prirodzeným psychickým a fyzickým dozrievaním, čo nesporne vplýva na vnímanie rodiny, správania a postojov rodičov, kedy si sám vo veku 15 rokov uvedomuje situáciu v rodine. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd zohľadnil prezentovanú vôľu maloletého, ktorý sa vzhľadom na svoj vek vyjadril jednoznačne, keď uviedol, že v styku s matkou mu nie je bránené, matku má rád, avšak vzhľadom na zmeny jej správania a výkyvy nálad má záujem sám si stretnutia s ňou regulovať. Postup súdu prvej inštancie pri zisťovaní názoru maloletého, ktorý vo veku 15 rokov je nepochybne schopný vyjadriť sa k veci samostatne na základe vlastných vnemov a prežívania, bol v súlade s ust. § 38 CMP. Maloletý je aktuálne vo veku takmer 16 rokov a nie je v jeho záujme, aby mal pocit nútenej povinnosti podrobovať sa styku s matkou za okolností, kedy jej správanie nie je prijateľné a je ovplyvnené zmenami nálad. Nútenie maloletého k pravidelnému kontaktu s matkou aj za uvedenej situácie, by pôsobilo kontraproduktívne a neprinieslo by žiadaný výsledok a napokon by sa prejavilo aj na kvalite styku a úrovni ďalšieho vzťahu maloletého k matke. Napriek tomu, že pred vydaním napadnutého rozsudku sa styk matky s maloletým nerealizoval, je potrebné v danom prípade zohľadniť osobitné okolnosti, ktorými je neprijateľné správanie matky pre maloletého, ktorý toto vo svojom veku neakceptuje a prezentuje nevôľu na styk v čase, kedy vníma u matky výkyvy nálad a jej prejavy (matka často ohovára otca a starých rodičov, neužíva lieky, niekedy kričala po otcovi), pričom vyslovil prianie, aby správanie matky bolo normálne. Nie je v záujme maloletého, aby mal pocit nanútenej povinnosti podrobovať sa styku s matkou, ku ktorej má vytvorený vzťah, avšak stretnutia s ňou odmieta z dôvodov na strane matky. Nemožno opomenúť, že maloletý prežíval konflikty rodičov nekomfortne, nechcel byť postavený do role arbitra, prekážali mu agresívne útoky matky smerom k otcovi, správanie matky (neprijateľné v dôsledku jej psychickej poruchy), u ktorej sa cítil nepochopený, v ňom evokovalo bezmocnosť a hnev (správa PhDr. Jaroslavy Martinkovej z roku 2018). Napriek tomu je s matkou v občasnom emailovom kontakte a jeho záujem o stretnutie s ňou sa odvíja od správania matky. Pokiaľ maloletý vníma spôsoby matky a jej konanie ako zaťažujúce, je vecou matky, aby hľadala riešenia ako sa k synovi priblížiť a za týmto účelom prípadne využila odbornú intervenciu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že súdna úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom je opodstatnená len vtedy, pokiaľ rodič majúci maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, stretnutia druhého rodiča s ním vôbec neumožňuje, zámerne a účelovo ich marí alebo obmedzuje, prípadne komplikuje neprímeranými podmienkami alebo podmieňuje určitými výhodami. Za dôležitý faktor sa tiež považuje vek maloletého dieťaťa a s ním spojené plnenie študijných povinností, realizovanie aktívnej záujmovej činnosti a v neposlednom rade aj vlastných osobných záujmov. Správne súd prvej inštancie akceptoval, s prihliadnutím na vek maloletého, jeho školský a mimoškolský režim, kedy je v jeho veku prirodzené, že si svoj program organizuje a plánuje aj samostatne. V konaní nebolo preukázané, že by otec bránil maloletému v akomkoľvek kontakte s matkou, prípadne maloletého ovplyvňoval. Napokon na neprijateľné správanie matky upozorňovala kolízneho opatrovníka aj riaditeľka základnej školy formou emailu zo dňa 04.04.2022. Konanie matky, ktorá neprípustne obťažuje zamestnancov školy a spolužiakov maloletého, nie je konaním prospešným pre maloletého. Odvolací súd na základe týchto dôvodov sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktorým styk matky s maloletým neupravil. Súčasne zohľadnil vyjadrenie kolízneho opatrovníka a zástupkyne Úradu Komisára pre deti ponechať na rozhodnutí maloletého a jeho dobrovoľnosti formu kontaktu s matkou. Pokiaľ ide o odvolacie námietky okresnej prokuratúry a návrh na začatie konania o uloženie výchovného opatrenia v odvolacom konaní, odvolací súd udáva, že konanie o uloženie výchovného opatrenia je samostatným konaním podľa § 37 Zákona o rodine, avšak v danom prípade je predmetom konania rozvod manželstva a úprava pomerov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Odvolací súd preskúmava rozhodnutie len v napadnutej časti, pričom v konaní na súde prvej inštancie ani nebolo začaté konanie o uloženie výchovného opatrenia vo veci maloletého F.. V prípade, ak by odvolací súd

začal ex offa konanie o uloženie výchovného opatrenia po skutkovej i právnej stránke by jeho rozhodnutie nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by bolo účastníkom odopreté právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť riadneho preskúmania správnosti skutkových a právnych záverov, ku ktorým by (odvolací) súd dospel. Posúdenie podstaty veci v rámci riadneho dvojinštančného súdneho konania je, podľa názoru odvolacieho súdu, v preskúmvanej veci nevyhnutné z hľadiska rešpektovania práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces, a naplnenie tohto práva tu možno dosiahnuť iba kasačným rozhodnutím.

11. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštanacie v napadnutom výroku I., ktorým súd neupravil styk matky s maloletým ako správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

14. V danej veci matka pred rozhodnutím odvolacieho súdu vzala podané odvolanie späť, preto odvolací súd rešpektujúc jej dispozičné právo nakladať s podaným odvolaním, odvolacie konanie (o odvolaní matky voči výrokom I. a II. napadnutého rozsudku) podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 369 ods. 2 CSP zastavil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).